



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

1

בפני כב' השופט מגן אלטוביה

המערערת: י.א.נ.י. יועצים בע"מ
ע"י בא כח עוה"ד שלומי ואקנין (רו"ח) וששי לוי

נגד

המשיב: מנהל מע"מ תל אביב 3
ע"י בא כח עוה"ד נגה דגן מפרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

5 לפני ערעור על החלטת המשיב מיום 13.9.2012, לפיה דחה את השגת המערערת, באופן שהמערערת
6 חויבה בתשלום מס ערך מוסף בסך 1,889,665 ₪, בגין תקבול בסך 13.7 מיליון ₪.

7

8

רקע

9

10 ביום 10.10.2010 נכרת הסכם פשרה בין המערערת לבין מנוף חברה לניהול קרנות פנסיה בע"מ
11 (להלן: "מנוף" או "ידידים"). על פי ההסכם הוסכם על סילוק הדדי של טענות ותביעות בקשר עם
12 הסכם שנכרת ביום 1.12.2002 בין המערערת לבין ידידים הולדינג (1984) בע"מ (להלן: "הסכם
13 2002"), ביטול הסכם 2002, שמירת סודיות, והתחייבות של המערערת, גבי נגה אנטלר, מנכ"לית
14 המערערת (להלן: "גבי אנטלר") ובעלה יעקב אנטלר, שלא להתחרות במנוף ו/או בחברות אחרות
15 מקבוצת הראל ביטוח בע"מ בתחום הסדרי פנסיה ו/או מוצרי חסכון ארוך טווח המוענקים לחברי
16 הסתדרות המורים. כן הוסכם שבמעמד חתימת ההסכם תשלם מנוף למערערת סך של 13.7 מיליון
17 ₪ כולל מע"מ (להלן: "הסכם הפשרה").

18

19 המערערת קיבלה את הסכום הנקוב בהסכם הפשרה ובין הצדדים התגלעה מחלוקת בשאלה אם
20 סכום זה חייב במע"מ.

21

22

עיקר טענות המערערת

23

24 בהסכם 2002 התחייבה המערערת לתת שירותי ייעוץ לפיתוח אמצעי מיכון ומוצרים פנסיוניים
25 בתמורה ל 1% מתקבולי גביית פרמיות מחברי הסתדרות המורים. בפועל נתנה המערערת רק חלק
26 קטן מהשירותים האמורים וסכום הפשרה מייצג את מלוא התמורה בגין השירותים שנמנע ממנה
27 ליתן.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

1
2 בהסכם הפשרה לא ויתרה המערערת על הזכות לקבלת התמורה בגין השירותים אותם התחייבה
3 לספק במסגרת הסכם 2002, אלא קיבלה את מלוא התמורה מכוחו של הסכם 2002. לפיכך, ככל
4 שזכות המערערת לקבלת 1% מהפרמיות מהווה "טובין" כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו –
5 1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף" או "החוק"), הרי שזכות זו התקבלה בידי החברה מכוח הסכם
6 2002 ואזי ובהתאם להוראות סעיף 22 לחוק, "מכר" ככל שהתבצע, מועד החיוב במס בגינו חלף לפני
7 למעלה מעשור.

8

9

עיקר טענות המשיב

10

11 ויתור המערערת על זכותה החוזית לקבלת התמורה מכוח הסכם 2002 בתמורה לסך של 13.7 מיליון
12 ₪ הינה מכר של זכות הנכללת בהגדרת "טובין" שבסעיף 1 לחוק, ועל כן, המערערת חייבת במס ערך
13 מוסף בגין העסקה האמורה.

14

15

דיון

16

17

1. סעיף 2 לחוק מס ערך מוסף, קובע:

18

19

"על עסקה בישראל ועל יבוא טובין יוטל מס ערך מוסף בשיעור אחד
20 ממחיר העסקה או הטובין, כפי שקבע שר האוצר בצו לאחר התייעצות
21 עם ועדת הכספים של הכנסת".

22

23

במבוא לדברי ההסבר להצעת חוק מס ערך מוסף (ה"ח 1178, 28 באפריל 1975, 233), צוין:

24

25

"המונח הכלכלי "ערך מוסף" מבטא את תוספת הערך שתורמת היחידה
26 המשקית בפעילותה. מבחינה כלכלית מתבטאת תוספת ערך זו בהפרש
27 שבין מכירותיו של העוסק לבין קנייתו, או בין השירותים שנתן לבין
28 השירותים שקיבל; ...

29

"...

30

31

המונח "עסקה" הוגדר בסעיף 1 לחוק, כך:

32

33

"(1) מכירת נכס או מתן שירות בידי עוסק במהלך עסקו, לרבות מכירת

34

ציוד;

35

...(2)



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

- 1 (3) עסקת אקראי".
- 2
- 3 המונח "נכס" הוגדר בסעיף 1 לחוק, כ"טובין או מקרקעין".
- 4
- 5 המונח "טובין" הוגדר בסעיף 1 לחוק, כך:
- 6
- 7 "טובין" – לרבות –
- 8 (1) ...;
- 9 (2) זכות, טובת הנאה ונכסים בלתי מוחשיים אחרים בין השאר – ידע,
- 10 למעט זכות במקרקעין או בתאגיד, ולמעט ניירות ערך ומסמכים סחירים
- 11 וזכויות בהם;
- 12
- 13 המונח "מכר" הוגדר בסעיף 1 לחוק, כך:
- 14
- 15 "מכר" – לענין נכס – לרבות השכרתו, מקחו אגב שכירות, הקניית
- 16 רשות לשימוש בו בתמורה, הקניית זכות בו, שימוש בו לצורך עצמי,
- 17 ולרבות הפקעתו, חילוטו או החרמתו, בתמורה, וכן נתינתו במתנה לרבות
- 18 מתנה לעובד..."
- 19
- 20 מכל אלה עולה, בין היתר ובהתחשב בענייננו, כי בהקניית זכות בידי עוסק במהלך עסקו
- 21 חייב העוסק בתשלום מס ערך מוסף.
- 22
- 23 2. לצורך מתן מענה לשאלה אם הסכום שקיבלה המערערת מכוח הסכם הפשרה חייב במס
- 24 ערך מוסף יש לבחון האם במסגרת הסכם הפשרה (נספח 6 לכתב הערעור) הקנתה המערערת
- 25 למנוף זכויות שהיו לה מכוח הסכם 2002 כטענת המשיב, או שמא הסכום שקיבלה
- 26 המערערת מכוח הסכם הפשרה הינו תשלום בעד שירותים שעתידה הייתה המערערת
- 27 להעניק למנוף בהתאם להתחייבותה בהסכם 2002 ואשר לגביהם הוסכם כי לא יוענקו
- 28 בעתיד, כטענת המערערת.
- 29
- 30 3. במבוא להסכם הפשרה, צוין:
- 31
- 32 "הואיל: וביום 1 בדצמבר 2002 נחתם הסכם... במסגרתו התחייבה
- 33 החברה להעניק לידידים עבור מנוף שירותים שונים;
- 34 והואיל ונתגלעו מחלוקות בין הצדדים בנוגע להסכם 2002, שבעקבותיהן
- 35 הגישה י.א.נ.י. ביום 1.7.2010 תובענה למינוי בורר...



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

- 1 והואיל ומנוף וקבוצת הראל הביעו את רצונן לבטל את הסכם 2002
2 ולהשתחרר באופן סופי ומוחלט מכל התחייבויותיהן על פיו;”
3
4 בסעיף 1 להסכם הפשרה, נקבע:
5
6 **”סילוק טענות הדדי – הצדדים מצהירים ומתחייבים כי אין להם ו/או
7 למי מטעמם... כל טענה ו/או תביעה ו/או דרישה האחד כלפי משנהו
8 ו/או כלפי... בכל עניין הקשור, במישרין ו/או בעקיפין, להסכם 2002
9 ו/או להתחייבויות ו/או לזכויות מכוחו”**
10
11 בנוסף הסכימו המערערת ונגה ויעקב אנטלר שלא להתחרות במנוף בתחום הסדרי הפנסיה,
12 ולשמור בסוד את המידע שקיבלו בקשר עם ביצוע הסכם 2002 (סעיפים 5 ו 6 – להסכם
13 הפשרה). כן הוסכם כי מנוף תשלם למערערת במעמד חתימת ההסכם סך של 13.7 מיליון ₪
14 ”כולל מע"מ”, באמצעות המחאה שתוחזק בנאמנות עד לקבלת החלטת בית המשפט הדוחה
15 את תביעת המערער ואישור הסכם הפשרה (סעיף 3).
16
17 4. מההוראות שלעיל, עולה כי מצד אחד ביקשה מנוף להשתחרר מההתחייבויות שלקחה על
18 עצמה במסגרת הסכם 2002 (נספח 5 לכתב הערעור) ומצד שני הסכימה המערערת (יחד עם
19 מנוף) לוותר על כל טענה ו/או תביעה לזכויות מכוח הסכם 2002. משכך, נראה כי התשלום
20 שקיבלה המערערת מכוח הסכם הפשרה הינו תמורה למכירת זכות שהייתה למערערת
21 לקבל 1% מהפרמיה שהייתה מתקבלת אצל מנוף מחברי הסתדרות המורים שהצטרפו
22 לתוכנית הפנסיה שלה, במשך כל תוקפו של הסכם 2002.
23
24 לא מצאתי בהסכם הפשרה רמז לכך שהתשלום שהתחייבה מנוף לשלם למערערת הינו
25 בתמורה או בקשר לשירותים שניתנו על ידי המערערת או לשירותים שאמורה המערערת
26 ליתן למנוף בעתיד. בכך יש כדי לתמוך במסקנה לפיה התמורה ששולמה למערערת הינה
27 תמורה בעד ויתור המערערת על זכויותיה מכוח הוראות סעיף 4 להסכם 2002. תמיכה לכך,
28 ניתן למצוא גם בהוראות הסכם 2002, כפי שיפורט להלן.
29
30 בסעיף 3 להסכם 2002 התחייבה המערערת לייעץ לידידים/מנוף בכל הקשור לפיתוחה של
31 חברת ניהול קרן הפנסיה, אסטרטגיות ניהוליות (בעיקר בתחום התוכנה), פיתוח מוצרים
32 פנסיוניים ואמצעי מיכון. לכאורה התשלומים שאמורה הייתה המערערת לקבל בהתאם
33 לקבוע בסעיף 4 להסכם 2002, היוו תמורה להתחייבויות המערערת שלעיל. אלא שבסעיף 5
34 להסכם נקבע כי התמורה המשולמת למערערת כאמור בסעיף 4 תשולם לה גם אם תהיינה
35 למנוף ”טענות בדבר היקף העבודה שהושקעה על ידי י.א.נ.י. ו/או טיב העבודה...”. מהוראות



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

- 1 אלה, עולה כי התשלום שהתחייבה מנוף לשלם למעוררת על פי הוראות הסכם 2002 במשך
 2 25 שנים לא היווה תמורה לשירותים כלשהם שאמורה הייתה המעוררת להעניק למנוף.
 3 תמיכה במסקנה זו, ניתן למצוא גם בכך שהתשלום שהתחייבה מנוף לשלם למעוררת לא
 4 נגזר מהיקף השירותים שקיבלה מהמעוררת אלא מהיקף הפרמיות שגבתה מנוף מחברי
 5 הסתדרות המורים שהצטרפו לתוכנית הפנסיה שלה.
 6
- 7 5. לטענת המעוררת, אין באמור בסעיף 5 להסכם 2002 כדי לגרוע מהתחייבויותיה בסעיף 3
 8 להסכם 2002 המפרט את השירותים אותם התחייבה להעניק למנוף, משום שאי עמידה
 9 בהתחייבויות האמורות הייתה "הפרה" של הסכם 2002 ובמקרה כזה זכאית הייתה מנוף
 10 לסעד הקבוע בדין לריפוי הפרה.
 11
- 12 סעיף 5 להסכם 2002, קובע:
- 13
- 14 **"מוסכם בין הצדדים שהתמורה המשולמת ל.א.נ.י. כאמור בסעיף 4**
 15 **שלעיל תשולם לי.א.נ.י. מבלי שצד א' תוכל להקטינה עקב טענות בדבר**
 16 **היקף העבודה שהושקעה על ידי י.א.נ.י. ו/או טיב העבודה ו/או העובדה**
 17 **אם ידידים או מי מטעמה ביקשה מי.א.נ.י. לתת ייעוץ כלשהו ו/או לבצע**
 18 **עבודה כל שהיא אם לאו".**
 19
- 20 הנה כי כן, סעיף 5 להסכם 2002 מאיין כל אפשרות של מנוף לגרוע מהתשלומים המגיעים
 21 למעוררת מכוח הוראות סעיף 4 להסכם האמור בעילה של אי ביצוע השירותים להם
 22 התחייבה המעוררת בסעיף 3 להסכם. על כן, איני מוצא שהייתה למנוף תרופה חוזית
 23 ממשית או בכלל להבטיח שהמעוררת תעניק לה את השירותים הנזכרים בסעיף 3 להסכם.
 24
- 25 בהקשר זה אוסיף, כי מטעם המעוררת הוגש תצהירה של גב' אנטלר ומהתצהיר האמור
 26 עולה כי למועט השתתפות נציגי המעוררת במספר מועט של ישיבות איפיון של מערכת
 27 לקליטת מורים שלא הוקמה על ידי המעוררת, לא העניקה המעוררת למנוף שירותים
 28 כלשהם בתקופה שמיום כריתת הסכם 2002 ועד לעריכת הסכם הפרשה בשנת 2010.
 29 בחקירתה אישרה גב' אנטלר שבפועל לא העניקה המעוררת למנוף או ידידים כל שירות (ש'
 30 21 ע' 16 לפרוטוקול הדיון מיום 8.9.2013). זאת, שעה שהמעוררת הוציאה למנוף דרישות
 31 תשלום ואף קיבלה סכומים על החשבון לגביהם הוציאה המעוררת חשבוניות מס (ש' 18 ע'
 32 14 לפרוטוקול הדיון מיום 8.9.2013 ו- 1 – מוצג מש/3).
 33



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

1 ועוד. בחקירתה התייחסה גב' אנטלר לעניין השירות שלכאורה התחייבה המערערת להעניק
2 למנוף מכוח הוראות סעיף 3 להסכם 2002, וכך העידה (ש' 17 ע' 9 לפרוטוקול הדיון מיום
3 : (8.9.2013).

4

5 **ש. מה היית צריכה לעשות כדי לקבל את הסכום הזה. הייתה איזה**
6 **פעולה?**

7 **ת. מפנה להסכם העקרונות סעיף 3. שם כתוב.**

8

9 **ש. זה היה תלוי באיזה פעולה שתעשי כדי לקבל את הסכום בהסכם**
10 **הפשרה.**

11

12 **ת. לא".**

13

14 על דברים ברוח זו חזרה גב' אנטר גם בהמשך חקירתה (שם, ש' 6 ע' 17 ו ש' 13 ע' 18).

15

16 בכך יש כדי לתמוך במסקנה שהתשלומים שקיבלה מנוף מכוח הסכם 2002 לא היו קשורים
17 ובוודאי לא תלויים בשירותים שעל פי הוראות סעיף 3 להסכם 2002 התחייבה המערערת
18 להעניק למנוף.

19

20 תמיכה נוספת למסקנה האמורה ניתן ללמוד מהסכם שככל הנראה נערך ביום 15.2.2003,
21 בעוד המערערת קשורה בהסכם 2002, לפיו מכרה המערערת לנס א.ט. בע"מ (להלן: "נס")
22 את כל פעילות המחשוב שהייתה לה בתחום הפנסיה כולל תוכנה שפיתחה וזכויות הקניין
23 בה ואף הסכימה להפסיק את העסקת עובדיה תוך התחייבות מצד נס לקלוט חלק מהם
24 (מוצג מש/4). בחקירתה אישרה גב' אנטלר כי המערערת העבירה לנס את הפלטפורמה
25 האמורה ואף אישרה כי לא שכרה אנשים חדשים (ע' 16 לפרוטוקול הדיון מיום 8.9.2013).

26

27 6. נוכח טענת המשיב לפיה התמורה שהתחייבה מנוף לשלם למערערת על פי הוראות סעיף 4
28 להסכם 2002 לא הייתה תלויה במתן שירותים, מקשה המערערת ושואלת: "היעלה על
29 הדעת כי ידידים תעניק למערערת זכות לקבלת כספים מבלי לקבל דבר בתמורה לכספים
30 הללו?".

31

32 ובכן, התשובה לשאלה זו של המערערת היא שעל פי נוסח הסכם 2002 נראה כי השירותים
33 שאמורה הייתה המערערת להעניק למנוף בהתאם לקבוע בסעיף 3 להסכם, לא היוו תמורה
34 לתשלומים שהתחייבה מנוף לשלם למערערת, ודי במסקנה זו לצורך עניינו.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

- 1 7. מהאמור עד כאן, נראה כי בעריכת הסכם הפשרה הסכימו הצדדים כי המערערת תוותר על
2 זכותה לקבלת התשלומים הקבועים בסעיף 4 להסכם 2002, תמורת סך של 13.7 מיליון ₪.
3
- 4 נוכח מסקנתי באשר למהות העסקה הגלומה בהסכם הפשרה, איני מוצא ממש בטענות
5 המערערת כאילו מועד החיוב במס בגין מכירת הזכות חלף כעשר שנים לפני הוצאת השומה.
6 בהסכם 2002 גלומה עסקה לפיה התחייבה מנוף לשלם למערערת תשלומים הנגזרים מהיקף
7 הפרמיות שתגבה מחברי הסתדרות המורים שיצטרפו לתכנית הפנסיה שלה. בהקשר זה
8 יוער, כי מתצהירה של גבי אנטלר עולה כי ביחס לתשלומים ששילמה מנוף למערערת מכוח
9 הסכם 2002 הוציאה המערערת חשבוניות מס (סעיף 14). לעומת זאת, בהסכם הפשרה
10 גלומה עסקה שונה לפיה התחייבה מנוף לשלם למערערת סך של 13.7 מיליון ₪ בתמורה
11 לביטול הסכם 2002 וויתור המערערת על זכותה לקבל את התשלומים הקבועים בסעיף 4
12 להסכם 2002. ממילא, מועד החיוב במס ערך מוסף בגין העסקה האמורה נגזר ממועד
13 כריתת הסכם הפשרה לפיו ויתרה המערערת על זכויותיה מכוח הסכם 2002.
14
- 15 8. לטענת המערערת, ביטול רכישת זכות מקום בו עסקת השירות עלתה על שרטון לאחר
16 כריתת ההסכם, לא תהא בבחינת מכר-חוזר אלא מדובר בפיצוי המשולם לנפגע משום
17 שהוא ניזוק מעוולה נזיקית או מהפרת חוזה אשר אינו מהווה תמורה בגין עסקה החייבת
18 במס. לביסוס טענה זו, נסמכת המערערת על פסק הדין בע"א 729/11 סדרון פרופטינו
19 לימיטד נ' מנהל אזורי מע"מ ומס קניה תל אביב (פורסם בקדון) (להלן: "עניין סדרון").
20
- 21 בעניין סדרון נדונה עסקת קומבינציה במסגרתה ביצע הקבלן חלק מהעבודות הכרוכות
22 בביצוע המיזם בטרם בוטלה העסקה על ידי הקבלן בשל הפרת ההסכם על ידי הפטריארכיה
23 היוונית אורתודוקסית של ירושלים. במקרה האמור נדונה השאלה אם פיצויים שנפסקו
24 לטובת הקבלן חייבים במס ערך מוסף. בית המשפט קבע שם כי יש לחייב במס ערך מוסף
25 את הפיצוי ששולם לקבלן בגין פעולות שכבר בוצעו על ידו ומהווים שירות (שם, פסקאות
26 17 - 18 לפסק הדין של כבוד השופט ע' פוגלמן) ואילו לגבי הפיצוי ששולם לקבלן בגין
27 הוצאות שהוציא לרכישת הזכויות בהסכם הקומבינציה, נקבע כי אין הם חייבים במס ערך
28 מוסף משום שאינם בגדר שירות (שם, פסקה 21).
29
- 30 עוד נקבע בעניין סדרון כי בנסיבות המקרה שם, אין לראות בביטול ההסכם וקבלת
31 הפיצויים שנפסקו לטובת הקבלן כעסקת "מכר-חוזר". יחד עם זאת, נקבע (שם, פסקה 22):
32
- 33 **"אכן, קיימים מצבים שבהם דיני המס ינתחו אירוע שאליו מתייחסים**
34 **הצדדים כאל ביטול עסקה בתור עסקה של מכר-חוזר. זאת כאשר**



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

- 1 העסקה הראשונה הכתה שורשים בקרקע המציאות, ולכן הביטול
2 הנטען אינו אלא עסקה חדשה ונפרדת, וככזו-חייבת במס...".
3
- 4 במקרה שנדון בעניין סדרון בוטלה העסקה הראשונה בתוך שלושה חודשים ועוד בטרם
5 "הכתה שורשים בקרקע המציאות". לעומת זאת, במקרה כאן ביצעו הצדדים את הסכם
6 2002 במשך שנים רבות בטרם התגלע סכסוך ביניהם, ועל כן, אפשר שבניגוד לטענת
7 המערערת גלום בהסכם הפשרה "מכר חוזר", החייב במס ערך מוסף.
8
- 9 לטענת המערערת, הסכום ששולם לה מכוח הסכם הפשרה מהווה פיצוי בגין הימנעות ממתן
10 שירות בעתיד או אובדן ריווח עתידי וככזה אינו בא בגדר שירות כמשמעותו בחוק מס ערך
11 מוסף. טענה זו סומכת המערערת על פסק הדין ע"ש 143/89 ו – ע"ש 59/90 מבני פלס בע"מ
12 נ' מנהל המכס והבלן (פורסם במיסים) (להלן: "עניין מבני פלס").
13
14 אכן, בעניין מבני פלס נקבע (שם, פסקה ה' ע" 141):
15
- 16 "אין לאמור "ששירות" פירושו גם הימנעות ממתן שירות, מה גם
17 ששירות מוגדר "כעשייה" וכבר הבעתי דעתי בע"ש 4/88 הנ"ל, כי
18 "עשייה" אינה כוללת מחדל שאי עשייה...".
19
- 20 אולם נוכח מסקנתי לפיה זכותה של המערערת לקבל את התשלומים שנקבעו בסעיף 4
21 להסכם 2002 אינה תלויה בהיקף השירותים שהעניקה או תעניק למנוף, האמור לעיל בעניין
22 מבני פלס אינו רלבנטי לנסיבות כאן, ועל כן, אין באמור בעניין מבני פלס כדי לסייע
23 למערערת.
24
- 25 10. יוער, כי בהסכם הפשרה צוין במפורש שהסכום אותו התחייבה מנוף לשלם למערערת כולל
26 מע"מ והצדדים אף חזרו על כך כאשר כתבו את הסכום לתשלום במילים. זאת, בשונה
27 מהאופן בו נוסח הסכם הפשרה שנדון בעניין מבני פלס שזו לשונו: "מס ערך מוסף בגין
28 התשלומים הנ"ל, אם ובמידה שהוא חל, יחול על החברה". לכך יש להוסיף כי בחקירתה
29 אישרה גבי אנטלר כי למרות האמור בהסכם הפשרה בעניין המע"מ, לא הוציאה המערערת
30 חשבונית ולא החזירה את סכום המע"מ למנוף או הראל נע" 7 לפרוטוקול הדיון מיום
31 8.9.2013. אף שאין בכך כדי להכריע בשאלה אם הסכום שקיבלה המערערת ממנוף חייב
32 במע"מ, יש טעם לפגם בטענת המערערת כאילו אינה חייבת בתשלום המע"מ מקום שהייתה
33 שותפה לעריכת הסכם הפשרה וניסוחו.
34
35



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 28112-10-12 י.א.נ.י. יועצים בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב 3

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16

סוף דבר

הערעור נדחה.

המערערת תשלם למשיב את הוצאות המשפט, ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 44,000 ₪.

מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים
ניתן היום כ"ו אדר א, תשע"ד, 26 פברואר, 2014, בהעדר הצדדים.

מגן אלטוביה
 מגן אלטוביה, שופט